

Ciekawe strony dla rodziców:

Niebieska linia: www.niebieskalinia.pl

Dziecko w sieci: www.dzieckowsieci.pl

Opiekun dziecka w internecie: www.opiekun.pl

Rodzicielska www: www.vulcan.edu.pl/rodzice

Republika dzieci: www.republikadzieci.pl

ABC rodzica: www.abcrodzica.info

Dziecko i prawo: <http://dziecko-i-prawo.wieszjak.pl/>

Polskie Towarzystwo Dysleksji: www.ptd.edu.pl

Dysleksja: www.bpp.com.pl

Chcesz, by Tve Dziecko miało sprawny umysł i wyobraźnię?

Od czego zależy sukces jednostek i społeczeństw? Od ich wiedzy! We współczesnym świecie rośnie popyt na ludzi wykształconych. Coraz mniejsze jest i będzie zapotrzebowanie na proste prace, które nie wymagają edukacji i samodzielnego myślenia.

KLUCZEM DO WIEDZY I SPRAWNOŚCI UMYSŁU JEST CZYTANIE

Czytanie rozwija język, język zaś stanowi podstawę dla myślenia, w tym także matematycznego. Czytanie otwiera dostęp do skarbnicy ludzkiej myśli i wiedzy. Tymczasem wielu ludzi choć umie czytać - nie czyta. Dlaczego? Ponieważ...

NAWYK CZYTANIA I MIŁOŚĆ DO KSIĄŻEK MUSI POWSTAĆ W DZIECIŃSTWIE

Uczymy dzieci czytania, ale nie dbamy o to, by lubiły czytać. Nie rozbudzamy w nich zapału do książek, nie dokładamy starań, by czytanie stało się ich ogromną przyjemnością i potrzebą! Wielu dzieciom doświadczenia z książką kojarzą się z przymusem, przykrością i nudą. Dlatego porzucają czytanie na rzecz telewizji. Nie stają się czytelnikami na resztę życia, tracą szansę na ciągłą edukację, na stały rozwój intelektualny i zawodowy. Najskuteczniejszym sposobem wychowania czytelnika na całe życie jest głośne czytanie dziecku dla przyjemności!

Rodzice!

Od Was w największym stopniu zależy pomyślna przyszłość Waszego dziecka. Bez względu na sytuację rodzinną, majątkową, czy własne wykształcenie, jeśli chcecie, by Wasze dziecko było mądre i odnosiło sukcesy w szkole i w życiu...

CODZIENNIE CZYTAJCIE MU GŁOŚNO PRZEZ 20 MINUT

Prawa Dziecka

Co to są prawa dziecka?

Każdy człowiek jest osobą, ale żaden człowiek nie rodzi się w pełni ukształtowany. Pełnię swojej osobowości musi rozwinąć.

Każdy człowiek musi odpowiednio ukształtować swoje ciało, musi uaktywnić swoje siły motoryczne pozwalające mu się poruszać, musi rozwinąć swoje zmysły pozwalające mu na kontakt z otaczającym

go światem, musi rozwinąć uczucia, dzięki którym będzie mógł reagować na rzeczywistość i wreszcie musi nauczyć się korzystać z woli i rozumu. Wola i rozum charakteryzują człowieka jako człowieka właśnie. Dzięki nim człowiek w sposób wolny i świadomy podejmuje decyzje i ponosi za nie odpowiedzialność.

Człowiek musi się zatem rozwinąć i dojrzeć do właściwego sobie sposobu życia. Rozwój ten wyznacza sama ludzka natura. W naturę tą wpisane są swoiste prawa. To właśnie prawa natury. Wypełnienie naturalnych praw ludzkich aktualizuje człowieka, ich zablokowanie degraduje go.

Najważniejszym, naturalnym prawem człowieka jest prawo do życia. Z niego płynie prawo do pełnego - na miarę człowieka - rozwoju. Ale prawa natury należy dobrze rozpoznać i zabezpieczyć. Takim właśnie zabezpieczeniem jest prawo stanowione, stworzone przez ludzi, ogłoszone i zobowiązujące do jego przestrzegania. O dobrym prawie mówimy wówczas gdy dobrze służy człowiekowi a więc dobrze służy jego aktualizacji. Dzieci posiadają szczególne prawa. Aktualizacja ich człowieczeństwa przebiega bowiem w szczególny sposób. Dziecko nie potrafi samo zadbać o siebie, nie potrafi samodzielnie aktualizować swojej natury. Potrzebuje do tego rodziców, opiekunów, potrzebuje wielu innych ludzi. Dlatego naturalnymi "strażnikami" praw dziecka są jego rodzice i opiekunowie. Ale dziecko potrzebuje też specjalnego zabezpieczenia w prawie stanowionym. Dobre prawo stanowione może i powinno pomagać rodzicom i opiekunom w rozwoju dziecka. W Polsce Konstytucja RP, Konwencja o Prawach Dziecka oraz Ustawa o Rzeczniku Praw Dziecka stanowią najważniejsze odnoszące się do dziecka stanowione akty prawne .

Czym się zajmuje Rzecznik Praw Dziecka?

Rzecznik stoi na straży praw dziecka, a w szczególności:

- prawa do życia i ochrony zdrowia,
- prawa do wychowania w rodzinie,
- prawa do godziwych warunków socjalnych,
- prawa do nauki.

Rzecznik podejmuje działania na rzecz zapewnienia dziecku pełnego i harmonijnego rozwoju, z poszanowaniem jego godności i podmiotowości (art. 3 ustawy o Rzeczniku Praw Dziecka). Wypełnienie tych zadań wymaga ochrony dziecka przed wszelkimi przejawami przemocy, okrucieństwa, wyzysku, a także przed demoralizacją, zaniedbaniem i innymi formami niewłaściwego traktowania. Przedmiotem troski Rzecznika są wszystkie dzieci; szczególną opieką otacza dzieci niepełnosprawne, które mają utrudniony start życiowy. Rzecznik wykonując swoje uprawnienia, kieruje się zasadami zawartymi w Konstytucji RP, Konwencji o Prawach Dziecka i ustawie o Rzeczniku Praw Dziecka, w tym zwłaszcza:

- zasadą dobra dziecka - wszystkie działania podejmowane są w najlepiej pojętym interesie dziecka,
- zasadą równości - troską o ochronę praw każdego dziecka,
- zasadą poszanowania odpowiedzialności, praw i obowiązków obojga rodziców za rozwój i wychowanie dziecka.

Rzecznik podejmuje działania przewidziane w ustawie z własnej inicjatywy, biorąc pod uwagę napływające do niego informacje wskazujące na naruszenie praw lub dobra dziecka. Zajmuje się przypadkami indywidualnymi, jeśli nie zostały one wcześniej rozwiązane we właściwy sposób mimo, że wykorzystano dostępne możliwości prawne. Rzecznik nie zastępuje wyspecjalizowanych służb, instytucji i stowarzyszeń zajmujących się ochroną dziecka, lecz interweniuje w sytuacji, kiedy dotychczasowe procedury okazały się nieskuteczne bądź ich zaniechano.

Adresatami działań Rzecznika są wszystkie organy władzy publicznej (między innymi: Sejm, Prezydent RP, Rada Ministrów, sądy), samorządy terytorialne, instytucje rządowe i organizacje pozarządowe, do których Rzecznik może zwrócić się o: -złożenie wyjaśnień i udzielenie niezbędnych informacji, a także o udostępnienie akt i dokumentów, w tym zawierających dane osobowe, -podjęcie przez nie działań na rzecz dziecka, zgodnie z zakresem ich kompetencji, przedstawiając oceny i wnioski zmierzające do zapewnienia skutecznej ochrony praw i dobra dziecka, -wystąpienie z inicjatywą ustawodawczą bądź o wydanie lub zmianą innych aktów prawnych.

W naszym kraju funkcjonuje szereg instytucji zajmujących się prawami dziecka. Często jednak działają one jedynie w konkretnym środowisku społecznym lub na określonym obszarze, czasem sytuacja dziecka nie jest głównym celem ich działalności. Ustanowienie Rzecznika Praw Dziecka oznaczało powstanie niezależnej instytucji, wyposażonej w uprawnienia o charakterze kontrolnym, ostrzegawczym i inicjującym, wspierającej wysiłki zmierzające do maksymalnej ochrony praw dziecka. Obowiązkiem Rzecznika jest coroczne przedstawienie Sejmowi i Senatowi informacji o swoich działaniach oraz uwag o stanie przestrzegania praw dziecka w Polsce. Ponieważ informacja ta jest podawana do wiadomości publicznej, stanowi doskonałą możliwość podjęcia ogólnonarodowej dyskusji nad stanem przestrzegania praw dziecka w Polsce.

Biuro Rzecznika Praw Dziecka ul. Śniadeckich 10 00-656 Warszawa

Co to jest dysleksja rozwojowa

Dysleksja rozwojowa

Są to specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu u dzieci o prawidłowym rozwoju umysłowym. Spowodowane są zaburzeniami niektórych funkcji poznawczych, motorycznych i ich integracji, uwarunkowanymi nieprawidłowym funkcjonowaniem układu nerwowego.

Terminologia

Najczęściej stosuje się termin "dysleksja rozwojowa" dla określenia syndromu specyficznych trudności w uczeniu się czytania i pisania.

- DYSLEKSJA - specyficzne trudności w czytaniu;
- DYSORTOGRAFIA - specyficzne trudności z opanowaniem poprawnej pisowni (w tym błędy ortograficzne);
- DYSGRAFIA - niski poziom graficzny pisma.

Przyczyny

Zaburzenia funkcji percepcyjno motorycznych (sposobu widzenia wzrokowego, słuchowego, motoryki) i ich współdziałania (integracji percepcyjno motorycznej), funkcji językowych, pamięci (wzrokowej, słuchowej, ruchowej), lateralizacji, orientacji w schemacie ciała i przestrzeni.

Etiologia

Uwarunkowania tych zaburzeń są wielorakie (polietologia). Wskazuje się na dziedziczność, zmiany anatomiczne i zaburzenia fizjologiczne układu nerwowego (w okresie ciąży i porodu o nieprawidłowym przebiegu). Zaniedbanie środowiskowe oraz brak szybkiej interwencji pogłębia zaburzenia i trudności dziecka.

Typy dysleksji

Wyróżnia się wiele typów dysleksji (pomimo wspólnych objawów podstawowych).

Częstość występowania

W literaturze europejskiej podaje się, że dzieci te stanowią 10-15% uczniów, w tym 4% to przypadki bardzo nasilonych trudności (wg międzynarodowych klasyfikacji chorób ICD-10, DSM-IV), które można byłoby określić nazwą głębokiej dysleksji.

Badania w Polsce określają odsetek dysleksji na 9-10% (Bogdanowicz, Jaklewicz 1968-1982).

Profilaktyka

Dzieci z nieprawidłowej ciąży, porodu, wykazujące deficyty rozwoju niektórych funkcji psychoruchowych, to dzieci "ryzyka dysleksji". Im wcześniej zostaną objęte opieką, tym większe szanse aby zapobiec ich trudnościom szkolnym.

Objawy dysleksji rozwojowej

Specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu ujawniają się dopiero w szkole, podczas gdy już w okresie przedszkolnym można zauważyć objawy, które cechują tzw. dzieci ryzyka dysleksji.

- opóźniony rozwój mowy;
- mała sprawność i koordynacja ruchów podczas zabaw ruchowych, samoobsługi, rysowania i pisania (brzydkie pismo);
- wadliwa wymowa, trudności z wypowiedaniem złożonych słów, błędy gramatyczne;
- trudności z różnicowaniem głosek podobnych oraz z wydzieleniem sylab, głosek ze słów i ich synteza;
- trudności z wykonywaniem układanek i odtwarzaniem wzorów graficznych;
- oburęczność;
- mylenie prawej i lewej ręki;
- trudności w czytaniu pomimo dobrej inteligencji oraz braku zaniedbania środowiskowego i dydaktycznego;
- trudności z opanowaniem poprawnej pisowni: pismo zwierciadlane, mylenie liter podobnych pod względem kształtu (p-b-d-g), liter odpowiadających głoskom zbliżonym fonetycznie, opuszczanie liter, błędy ortograficzne pomimo znajomości zasad ortografii.

Ciekawe stronki:

Polskie Towarzystwo Dysleksji: www.ptd.edu.pl

Dysleksja: www.bpp.com.pl